

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 68/2016
19.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Гордане Ајншпицер-Поповић и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у привредном спору по тужби тужиоца – противтуженог G.i.s. ДОО из Б., кога заступа пуномоћник Д.М., адвокат из Б., против туженог-противтужиоца А.-Е.-Е. ДОО из К., кога заступа пуномоћник А.М., адвокат из П., ради исплате дуга у износу од 174.607,60 евра, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.3147/15 од 27.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 19.04.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог-противтужиоца А.-Е.-Е. ДОО из К. изјављена против решења Привредног апелационог суда у Београду Пж бр.3147/15 од 27.01.2016. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Привредног суда у Краљеву П бр.918/2013 од 28.05.2015. године, одбачена је ревизија туженог-противтужиоца као недозвољена.

Привредни апелациони суд решењем Пж бр.3147/15 од 27.01.2016. године, одбија жалбу туженог-противтужиоца као неосновану и потврђује решење Привредног суда у Краљеву П бр.918/2013 од 28.05.2015. године.

Против другостепеног решења тужени-противтужилац изјављује благовремену и дозвољену ревизију. Ревизију изјављује због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао ревизијом побијано другостепено решење на начин прописан чланом 408. а у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио као у изреци ревизијског решења из следећих разлога:

Ревизија туженог-противтужиоца није основана.

У поступку доношења побијаног другостепеног решења нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју се пази по службеној дужности. Других битних повреда одредаба парничног поступка, које би могле представљати основ за уважавање ревизије туженог – противтужиоца, нема.

Према стању у списима, тужени-противтужилац је дана 27.05.2015. године изјавио ревизију против решења Привредног апелационог суда Пж бр.870/2015 од 16.04.2015. године. Наведеним решењем одбијена је жалба ове странке и потврђено решење Привредног суда у Краљеву П бр.45918/2013 од 13.02.2015. године, којим је усвојен предлог тужиоца-противтуженог за одређивање привремене мере до правноснажног окончања поступка по тужби. Првостепени суд решењем од 28.05.2015. године одбацује ревизију туженог-противтужиоца као недозвољену.

С обзиром на тако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјално-процесно право када је потврдио првостепено решење о одбачају ревизије.

Ревидент у ревизијским разлозима изражава супротан правни став од израженог става нижестепених судова.

Ревизијски суд не прихвата у ревизији изражене правне ставове.

Чланом 420. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2)..

У члану 410. став 1. истог закона прописано је да неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију, одбациће решењем првостепени суд без одржавања рочишта. Ставом 2. истог члана прописано је да је ревизија недозвољена, ако је ревизију изјавило лице које није овлашћено за подношење ревизије, ако ревизија није изјављена преко пуномоћника, ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију, ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије и ако је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3) осим из члана 404. овог закона.

У конкретном случају тужени-противтужилац је изјавио ревизију против решења другостепеног суда којим је потврђено решење првостепеног суда о усвајању предложене привремене мере. Решењем о привременој мери не окончава се поступак. Она се по члану 285. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу, одређује пре покретања, у току као и по окончању судског или управног поступка. Са окончањем поступка престаје и привремена мера. Пошто је дејство привремене мере ограничено

на трајање поступка који се том мером не окончава, не постоје услови из поменуте одредбе да се против решења о њеном одређивању поднесе ревизија како то правилно закључују нижестепени судови.

Наводи ревидента да је, изјављена ревизија била дозвољена, јер је другостепеним решењем правноснажно окончан поступак, не могу се прихватити. Иако је побијано решење правноснажно, њиме се поступак правноснажно не окончава, имајући у виду да је дејство привремене мере ограничено трајањем поступка, па самим тим и ревизија против таквог решења (којим је правноснажно одлучено о предложеној привременој мери) не би била дозвољена.

Наводи ревидента о погрешној примени материјално-процесног права, с тога се не могу прихватити као основани.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је применом члана 414, а у вези члана 420. став 5. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**